

gibning, det kan jeg forstaae; men det har altid forekommet mig underligt og lidet hensigtsmæssigt, at Regjeringen befattede sig med at bestemme, paa hvilken Maade Midlerne til at opfylde disse Krav skaffedes tilveie. Jeg troer, at dette uden stor Fare kan overlades til Communerne selv. Naar det, saaledes som her, gjælder en Commune, der er Regjeringens Sæde, og hvor man maa forudsætte, at der hos selve Regjeringens Medlemmer maa være local Kundskab tilstede, er der maaskee mindre at indvende imod dette Herredømme; men, naar Talen er om andre og især Kjøbstadscommuner, hvor Regjeringen meget sjelden kan kjende de locale Forhold paa anden Maade end igjennem Indberetninger fra vedkommende Dyrigheds personer, der ofte kun have været kort Tid i de paagjældende Embeder, og paa Grund deraf kun kunne være lidet fortrolige med de stedlige Forhold, anseer jeg dette for at være meget uheldigt. Jeg har selv seet de mislige Følger, dette kan have; jeg har seet, at Ministeriet har opstillet saadanne Bestemmelser for Skatteligningen i en Commune, at jeg virkelig ikke veed, hvorledes Lignings-Commissionen skulde kunne holde sig dertil, uden at komme til de besynderligste og ubilligste Resultater. Fra denne Side betragtet, kunde jeg saaledes have Endeel at indvende imod det foreliggende Lovforslag, men, da jeg maa erkjende, at det er et lidet Skridt i den Retning, som jeg maa ansee for den rigtige, nemlig at komme over til Beskatning efter Formue og Leilighed, og, da jeg som Borgere i en mindre Kjøbstad paa en Maade kan være interesseret i, at denne Sag fremmes, saa skal jeg med min Stemme gjerne understøtte nærværende Lovforslag. Naar jeg sagde, at jeg paa en Maade var interesseret heri, da er Sagen nemlig den, at Kjøbenhavn især for formuende Folk er et meget behageligt Opholdssted, men foruden dette er Hovedstaden, saaledes som Beskatningsprincippet hidtil der har været, tillige et Afsl for den Formuende med Hensyn til hans Pengesæsse; man har saaledes Exempler paa, at større Skatteydere udenfor Kjøbenhavn have taget Ophold der, og Formodningen er, for, at de have tildeels gjort dette for at undgaae den Ubehagelighed, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns

2den Valgkreds (A. Hage) nylig bemærkede, det ofte medfører at blive berørt fra den Side at skulle betale Skat i Forhold til Ens Skatteevne.

Jeg skulde derfor ønske, at dette Lovforslag, selv som et ringe Middel imod det Slags Ulemper, maatte nyde Fremgang og blive ophøiet til Lov.

Indenrigsministeren: De fleste af de ærede Talere ere komne til det Resultat, at de vel vilde stemme for, at Lovforslaget i indværende Sæstion blev ophøiet til Lov, dog med en speciel Endring, som jeg senere skal omtale, men, da der er fremført forskjellige, i de almindelige Principer for Communerne Beskatning meget indgribende Bemærkninger, troer jeg at skylde det ærede Thing at ledsage dem med nogle Ottringer fra Regjeringens Standpunkt. Naar det for det Første er bemærket, at jeg som forhenværende Indenrigsminister havde givet Anviisning paa en Skat efter Formue og Leilighed i Kjøbenhavn, saa er det rigtigt, men det er ikke rigtigt, naar der deri skulde ligge en Hentydning til, at jeg havde udtalt mig for Ophævelse af Næringskatten. Hvorfor iøvrigt den nærværende Regjering som ogsaa den nærværende har anseet det for hensigtsmæssigt at beholde Næringskatten, er udviklet i Motiverne og udtalt i det andet Thing. Det er jo bekjendt, at en udstrakt Indkomsskat, en Formueskat, har theoretisk betragtet det meest Bifaldsværdige ved sig, men det er ligesaa bekjendt, at det kun er i Nødtilfælde, s. Ex. i Krigstilfælde, at man har grebet til at gennemføre en saadan Skat, der i sin Udførelse er den meest forhadte af alle Skatter. Det er fremdeles klart, at Fordelingen af en Formues og Indkomsskat i smaa Communer, hvor de Delende nøie kjende alle Personer, vel kan gaae an, og derfor er der mange smaa Communer, hvor Fordelingen af Skat efter Formue og Leilighed bliver godt udført; men det er ligesaa vist, at, naar man vil udstrække en saadan Skat til en Commune med 130,000 Indbyaanere, hvor der altsaa bliver en Masse af Skatteydere, og, naar man vil opgive en af de betydeligste Skatter, som der længe er kjendt og